

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 Maj 1867, kl. 2 e. m.

Betänkande, angående tullbestämmelserna för artiklarne bränvin och sprit samt ättika.

Uti sitt Betänkande N:o 9, angående tullbevillningen, har Utskottet hemställt, att frågan om tullbestämmelserna dels å artikeln bränvin och sprit, dels äfven å artikeln ättika måtte få anstå intill dess Riksdagen fastställt afgiften för tillverkning af bränvin. Sedan Riksdagen, som till dessa hemställanden lemnat bifall, numera fattat beslut angående sistnämnda afgift, åligger det sålunda Utskottet att afgifva yttrande angående införselstullen såväl å bränvin och sprit, som å ättika.

Angående införselstullen å bränvin och sprit har Kongl. Maj:t i nådig Proposition (N:o 23) föreslagit att, för den händelse förhöjning i tillverkningsafgiften för bränvin med 15 öre på kannan skulle af Riksdagen beslutas, äfven införselstullen å bränvin och sprit måtte höjas med samma belopp, eller med 15 öre per kanna af 50 % alkoholhalt vid + 15° C.; derjemte har Herr O. Larsson i motion (N:o 153) yrkat, att, om bränvinstillverkningsafgiften höjes med 15 öre på kannan, en motsvarande förhöjning i tullen å all utländsk spritvara måtte bestämmas.

*Bränvin och
sprit.*

Då den tullsats, som under sednare statsregleringsperioder varit gällande för artikeln bränvin och sprit, med 50 öre per kanna öfverstigit den under samma tid stadgade bränvinstillverkningsafgift, och en sålunda beräknad införselstull torde vara fullt betryggande för den inhemska bränvinsproduktionen, så får Utskottet, i enlighet jemväl med den grund för bestämmandet af tullen å bränvin och sprit, som såväl i Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, som i O. Larssons ofvannämnda motion blifvit föreslagen, hemställa,

att, sedan numera bränvinstillverkningsafgiften blifvit höjd med 10 öre, eller till 70 öre, per kanna, äfven tullen å bränvin och sprit förhöjes med enahanda belopp, samt att följaktligen tullafgiften för allt bränvin och sprit, för hvilket ej på grund af handelstraktaten med Frankrike särskilda tullbestämmelser gälla, hvarom Utskottet vill här nedan sig yttra, bestämmes till 1 R:dr 20 öre per kanna af 50 % alkoholhalt vid + 15° Celsius.

Hvad dernäst beträffar artikeln »bränvin af vindrufvora», så stadgar handelstraktaten med Frankrike, att tullen å sådan vara, i Frankrike tillverkad

och derifrån direkte sjövägen och på fastager hit införd, skall med högst 15 öre per kanna af 50 % alkoholhalt öfverstiga den för tillverkning af Svenskt brännvin fastställda afgift, hvarföre

tullen å brännvin af vindrufvor, i Frankrike tillverkadt och derifrån direkte sjövägen samt på fastager hit infördt, torde bestämmas till 85 öre per kanna af 50 % alkoholhalt vid + 15° Celsius.

I afseende åter å Fransyskt drufbrännvin, som direkt och sjövägen på buteljer eller krus införes, får surtaxen, enligt handelstraktaten med Frankrike, med 30 öre öfverstiga den för tillverkning af Svenskt brännvin stadgade afgift, utan afseende på det sålunda införda brännvinets större eller mindre alkoholhalt. Då det äfven torde kunna antagas, att sådan vara, som på buteljer och krus införes, ofta innehåller en icke obetydligt högre procent alkohol, än den i tulltaxan upptagna normalstyrka, och då det ej utan stor olägenhet för varuägaren låter sig göra att undersöka alkoholhalten af i dylika slutna kärl införd vara, har Utskottet ansett, att artikeln Fransyskt drufbrännvin på buteljer eller krus bör i allmänhet tullbehandlas såsom ren alkohol af 100 % styrka, och sålunda åsättas en tullafgift, som motsvarar dubbla afgiften för tillverkningen af Svenskt brännvin af 50 % alkoholhalt, samt den surtaxe af 30 öre deröfver, som nyssnämnda traktat medgifver, och får sålunda föreslå,

att tullen å brännvin och sprit af vindrufvor, i Frankrike tillverkadt och hit direkte sjövägen infördt på buteljer eller krus, åsättes en tull af (en kanna utan afseende å alkoholhalten) 1 R:dr 70 öre.

Ättika.

Angående slutligen tullen å ättika, utreddes vid 1859—1860 års riksdag, att om tullen å ett skålpund ättika skall motsvara tullen å den kvantitet brännvin, som för dess tillverkning erfordras, så bör tullen å ett skålpund ättika bestämmas till $\frac{2}{15}$ delar af den för ett skålpund alkohol fastställda, på grund af hvilken utredning och med hänseende till då gällande tull å alkohol, tullsatsen för ättika bestämdes till 6 öre per skålpund. Med bibehållande af samma proportion borde visserligen nu, enligt den förhöjning i införselstullen å brännvin och sprit, som ofvan blifvit föreslagen, tullen å ättika bestämmas till 6,55 öre per skålpund, men då det synes önskvärdt att undvika bråkdelar af öretal, får Utskottet föreslå,

att tullen å ättika bestämmas till 1 skålpund — 7 öre.

Stockolm den 3 Maj 1867.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

Förslag

till tullbestämmelser för artiklarne bränvin och sprit samt ättika.

	Quantitet för tullberäkningen.	Införelsestull.	
		Riksmünt.	
		R.dr.	öre.
Bränvin och Sprit:			
af säd, potatis eller andra jordfrukter	}	1	20
af ris: arrak		1	20
af socker: rum		1	20
af vindruvfor: då varan är i Frankrike tillverkad och derifrån sjövägen direkte införes:			
på fastager	}	—	85
på buteljer eller krus		1	70
då varan är annorstädes tillverkad eller på annat sätt införes	}	1	20
af annan frukt		1	20
<i>Anm. 1.</i> För tillgodonjutande — — — — — vice konsul legaliseradt.			
<i>Anm. 2.</i> Bränvin och sprit — — — — — är sär- skildt föreskrifvet.			
<i>Anm. 3.</i> Finnes varan försatt — — — — — tull såsom för Likör.			
Ättika, alla slag	1 skålp.	—	7